

Leo Trotskij

Den spanska kommunismen och Katalanska federationen

8 juli 1931

Det skulle vara mycket skadligt, farligt och t o m ödesdigert om arbetarna i Katalonien, Spanien och hela världen skulle stärkas i uppfattningen att vi stödjer Katalanska federationens politik eller tar ansvar för den, eller t o m att vi står närmare Federationen än den centristiska grupperingen. Stalinisterna gör allt för att framställa frågan på detta sätt. Hittills har vi inte tillräckligt kraftfullt bekämpat detta. Följaktligen är det desto viktigare och ännu mer brådskande att skingra detta missförstånd, som skulle vara mycket misskrediterande för oss och verka hämmande på de katalanska och spanska arbetarnas utveckling.

Givetvis är ett avståndstagande från Katalanska federationen en uppgift som i första hand ankommer våra anhängare i Katalonien. De bör uttala sin ståndpunkt i en tydlig, öppenhjärtig, noggrann kritik, som inte förtiger något om Mauríns politik, denna blandning av småborgerliga fördomar, okunnighet, provinsiell "vetenskap" och politisk ohederlighet.

I valet till Cortes fick Federationen nära 10.000 röster. Det är inte mycket. Naturligtvis kan en verkligt revolutionär organisation snabbt växa under en revolutionär epok. Det finns dock en omständighet som kraftigt minskar betydelsen av dessa 10.000 röster: i valen till Cortes fick Katalanska federationen färre röster i Barcelona – det viktigaste revolutionära centrat – än den fick i kommunalvalet. Detta faktum, som vid första anblicken kan verka obetydligt, har en väldig symptomatisk betydelse. Det visar, att samtidigt som det i de mest avlägsna hörnen finns en rörelse bland arbetarna mot Federationen – även om den fortfarande är ganska svag – så attraheras inte arbetarna i Barcelona av Mauríns förvirring, utan de stöts bort.

Naturligtvis kan Maciás oundvikliga bankrutt även hjälpa Maurín som det mindre onda av två onda ting. Men impotensen hos Federationens nuvarande ledning har klart demonstrerats vid valen till Cortes. Det krävs verkligen mycket speciella "talanger" för att lyckas undgå att öka sitt inflytande i Barcelona under tre månaders revolution.

Vad representerar Federationen på den revolutionära politikens språk? Är det en kommunistisk organisation? Och i så fall, exakt vilken typ – höger, vänster eller center? Det råder ingen tvekan om att de som röstar på Federationen är revolutionära arbetare, potentiella kommunister. Men de har ännu inte en klar uppfattning. Och varifrån kan klarheten komma om dessa arbetare leds av virrpannor? Under dessa förhållanden kommer de mest beslutsamma, djärva och beslutsamma arbetarna oundvikligen att strömma över till det officiella partiet. Det fick endast 170 röster i Barcelona och ca 1.000 i hela Katalonien. Men tro inte att de är de värsta elementen. Tvärtom skulle de flesta av dem kunna vara med oss och kommer att vara det när vi vecklar ut vår fana.

I början av 1917 års revolution hade de flesta ryska socialdemokratiska organisationerna en blandad karaktär och i deras led ingick bolsjeviker, mensjeviker, försoningspolitiker, etc. Enhetssträvandena var så kraftiga att vid bolsjevikpartiets konferens i slutet av mars, några dagar innan Lenins ankomst, uttalade sig Stalin för sammanslagning med mensjevikerna. Vissa organisationer i provinserna förblev enade ända fram till oktoberrevolutionen. Jag betraktar den Katalanska federationen som en organisation av liknande slag, en organisation med oklara konturer som inrymmer både framtida bolsjeviker och mensjeviker. Detta motiverar en politik som går ut på att försöka åstadkomma en politisk differentiering inom Federationen. Det första steget på denna väg är att fördöma maurinismens politiska vulgaritet. Här måste vi vara skoningslösa.

Analogin mellan Katalanska federationen och de förenade organisationerna i Ryssland kräver dock några viktiga förbehåll. De förenade organisationerna uteslöt inte någon befintlig socialdemokratisk gruppering. Alla hade rätt att kämpa för sina åsikter inom den förenade organisationen. Det är helt annorlunda med Katalanska federationen. Där är "trotskismen" förbjuden. Alla virrpannor har rätt att försvara sin förvirring, men bolsjevik-leninisterna kan inte öppet ta till orda. Denna förenade organisation utesluter således från allra första början vänsterflygeln, och blir just därför ett kaotiskt block av centristiska och högeravvikande tendenser. Centrism kan utvecklas åt vänster eller åt höger. Katalanska federationens centrism, som under revolutionen stöter bort den vänstra flygeln, är dömd att gå mot en skamlig undergång. Det är vänsteroppositionens uppgift att med en skoningslös kritik påskynda denna undergång.

Men det finns ett annat faktum som måste betraktas som ytterst viktigt. Katalanska federationen är officiellt för att alla kommunistiska organisationer och grupperingar ska förenas. Säkerligen önskar de vanliga medlemmarna uppriktigt och lojalt denna enhet, även om de har alla möjliga illusioner om denna paroll. Vi delar inte dessa illusioner på något sätt. Vi kämpar för enhet eftersom vi hoppas att i ett enat parti framgångsrikt kunna åstadkomma en ideologisk differentiering bland kadern på basis av frågor och uppgifter som inte släpas in utifrån utan uppkommer ur utvecklingen av den spanska revolutionen själv.

Men vi understödjer på alla sätt kampen för kommunistisk enhet. För oss är det grundläggande villkoret för denna enhet rätten att få kämpa för våra paroller och våra ståndpunkter bland partimedlemmarna i den förenade organisationen. Vi kan och vi bör lova fullständig lojalitet i denna kamp, men detta grundläggande villkor för medlemskap har Federationen själv avvisat från allra första början. Samtidigt som den kämpar under enhetens fana, bannlyser den bolsjevik-leninisterna från sina egna led. Att under dessa förhållanden förlita sig på att Katalanska federationen ska spela en ledande roll i kampen för kommunistpartiets enhet skulle vara den största absurditet från vår sida. Maurín är redo att spela första fiolen på enhetskongressen. Kan vi under tystnad tolerera detta motbjudande hyckleri? I sin kamp mot vänsteroppositionen imiterar Maurín den stalinistiska byråkratin för att vinna dess gunst. I själva verket säger han till stalinisterna: ge mig er välsignelse och framför allt era bidrag, och jag lovar att bekämpa bolsjevik-leninisterna inte av tvång, utan helt uppriktigt.

Mauríns enhetssträvanden är endast en slags utpressning mot stalinisterna. Om vi höll tyst om detta skulle vi inte vara revolutionärer, utan passiva medbrottslingar till politisk utpressning. Vi måste skoningslöst fördöma Mauríns roll, dvs. hans "enhets"charlataneri, utan att för ett ögonblick ge avkall på vår kamp för verklig enhet inom de kommunistiska leden, och utan att försvaga vår kamp för att vinna alla kommunister till vår fana.

Nio tiondelar av den internationella vänsteroppositionens arbete bör i dag koncentreras på Spanien. Alla andra utgifter måste skäras ned till förmån för att kunna ge ut en spansk veckotidning med regelbundna publikationer på katalanska, och samtidigt ge ut pamfletter i betydande kvantiteter. Vi måste utan undantag hålla ned alla andra utgifter för att kunna skicka största möjliga hjälp till den spanska oppositionen.

Det Internationella Sekretariatet bör enligt min mening ägna nio tiondelar av sina resurser åt frågor som gäller den spanska revolutionen. Det faktum att det finns alls slags Landau-typer ute i världen måste vi helt enkelt glömma. Vi måste vända ryggen åt alla gräl, alla intriger och ränksmidare utan att slösa en enda minut på dem.

Den spanska revolutionen står på dagordningen. De är nödvändigt att utan dröjsmål översätta de viktigaste dokumenten och underställa dem nödvändig kritik. Nästa nummer av den internationella Bulletinen bör helt ägnas åt den spanska revolutionen. Det är också nödvändigt att vidta en rad organisatoriska åtgärder. För detta krävs personella och materiella resurser. Båda måste hittas.

Det finns inte och kan inte finnas något större brott än att slösa bort tiden.

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Spanien](#)